

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ & ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

«Ἅγιοι γίνεσθε ὅτι ἐγώ Ἅγιος εἰμί»

(Α΄ Πέτρου, Α΄, 16)

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΒΟΗΘΗΜΑ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2009-2010

ΚΕΡΚΥΡΑ 2009

Να λέμε ΟΧΙ

Ο Άγιος Ιωάννης ο νεομάρτυρας

Ο Άγιος Ιωάννης καταγόταν από τη Μονεμβασιά της Πελοποννήσου και έζησε όπως όλοι οι νεοφανείς μάρτυρες ή νεομάρτυρες, στα χρόνια της τουρκοκρατίας. Το 1770, όταν ο Ιωάννης ήταν περίπου δεκαπέντε ετών, ο πατέρας του, ιερέας, πιάνεται αιχμάλωτος και τον σκοτώνουν. Αυτός με τη μητέρα του, επίσης αιχμάλωτοι, πηγαίνουν στη Λάρισα. Εκεί ο Ιωάννης πωλείται σε έναν Αγαρηνό από τη Θεσσαλονίκη που μαζί με τη γυναίκα του επιθυμούσαν να τον υιοθετήσουν. Καθημερινά ο Αγαρηνός προσπαθούσε να μεταπείσει τον Ιωάννη να αλλαξοπιστήσει και να γίνει μουσουλμάνος. Ο Άγιος όμως είχε ακλόνητη πίστη στο Χριστό και αρνούνταν. Πλήθος Αγαρηνών τότε βάλθηκε με βίαιο, μαρτυρικό τρόπο και απειλές να πείσει τον Άγιο να τουρκέψει, αλλά μάταια. « Δε γίνομαι Τούρκος. Εγώ χριστιανός είμαι και χριστιανός θέλω ν' αποθάνω».

Μέχρι και με μαγικά μέσα προσπάθησαν, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Όταν έφτασε η νηστεία του δεκαπενταύγουστου για την κοίμηση της Παναγίας, ο Άγιος θέλησε να νηστεύει. Εκεί όπου τον είχε ο αφέντης του αιχμάλωτο περνούσε από διάφορα βασανιστήρια και με αφορμή τη νηστεία ο Αγαρηνός τον έβαλε σε ακόμα ένα. Επιχειρούσε με κάθε τρόπο να τον κάνει να αρτυθεί. Ο Άγιος ωστόσο ανυποχώρητος επικαλούνταν τη βοήθεια της Παναγίας. Ως και η μητέρα του φοβούμενη το θάνατο του γιου της τον παρακαλούσε να φάει, αλλά ο Ιωάννης μιμούμενος την επιμονή του Αβραάμ της απαντούσε : « ... όταν δε φυλάμε τα μικρά πως θα μπορέσουμε να φυλάξουμε τα μεγάλα;». Ο Άγιος ξεψύχησε μαρτυρώντας για την πίστη του, μετά από μια θανατηφόρα μαχαίριά στην καρδιά. Κατά την ανακομιδή των λειψάνων του, μετά από λίγο καιρό, αυτά ευωδίασαν.

Τη μνήμη του γιορτάζει η Εκκλησία μας κάθε χρόνο στις 21 Οκτωβρίου.

Ερωτήσεις

1. Τι ήταν αυτό που έκανε τον Άγιο να επιμένει στη νηστεία;
2. Ποιο το νόημα της νηστείας του;
3. Πώς εκφράζεται η αγάπη του για το Θεό;
4. Τι σημαίνει επιμονή, άποψη και στάση ζωής για την εκκλησία;
5. Γιατί ο Θεός επιτρέπει να έρχονται μεγάλοι πειρασμοί στη ζωή μας;
6. Στην εποχή μας που δεν υπάρχουν τέτοιου είδους μαρτύρια πώς ομολογούμε και πλησιάζουμε το Θεό;

Ερμηνευτικά Σχόλια

Επιμονή: Η επιμονή του Αγίου δεν ήταν πεισματική ούτε αποσκοπούσε σε κάποιο αντάλλαγμα, κάποια επιβράβευση. Ήταν συνέπεια της στάσης του απέναντι στη ζωή, της κοσμοθεωρίας του. Μιας κοσμοθεωρίας που αντλεί το νόημα της ζωής από την ύπαρξη του Θεού, την αγάπη και τη σχέση μαζί Του.

Νηστεία: Η νηστεία στην πνευματική ζωή της εκκλησίας μας είναι ένας τρόπος άσκησης. Δεν είναι ο σκοπός ούτε το Α και το Ω στη σχέση μας με το Θεό. Η επιμονή του Αγίου ωστόσο αποτελεί μια μαρτυρία της πίστης του και δηλώνει τη συνέπεια ανάμεσα στα λόγια και στην πράξη στη ζωή του χριστιανού. Η διακοπή της θα άλλαζε τη σχέση του νεομάρτυρα με το Θεό; Τι προηγείται η αγάπη για το Θεό ή η νηστεία;

Αγάπη για το Θεό: Αγάπη για το Θεό δε σημαίνει προφανώς μία σχέση μόνο συναισθηματική, αλλά άποψη για τον κόσμο, έμπρακτη αντίσταση στο κακό, στάση ζωής που φανερώνει την ύπαρξη του Θεού στη ζωή μας. Ο Άγιος Ιωάννης ομολογεί αυτή την άποψη ακολουθώντας την οδό του μαρτυρίου.

Άποψη, στάση ζωής, επιμονή: η εκκλησία καλεί τους ανθρώπους να έχουν άποψη για τη ζωή, να ξέρουν τι πιστεύουν, να γνωρίζουν το Θεό και τον κόσμο και η σχέση, η αγάπη τους για το Θεό να εκφράζεται όχι μόνο στα λόγια μα και στην πράξη. Η σχέση με το Θεό δεν εξαντλείται σε μια σειρά ιδεών, γνώσεων γι' Αυτόν, αλλά δηλώνεται επίσης μέσα από τις επιλογές και τις αντιστάσεις μας. Αντίσταση στο κακό και επιλογή του Χριστού, εμπιστοσύνη σ' Αυτόν. Πώς αποκτούμε όμως άποψη

Πειρασμοί: « Πριν από τους πειρασμούς ο άνθρωπος προσεύχεται στον Θεό σαν να είναι ξένος, αλλά όταν εισέρχεται στους πειρασμούς για χάρη της αγάπης του και δεν αφήνεται να εκτραπεί, τότε άμεσα έχει, ούτως ειπείν, τον Θεό ως χρεώστη του και ο Θεός τον υπολογίζει ως αληθινό φίλο, διότι για χάρη του θελήματός Του πολέμησε εναντίον του εχθρού του και τον νίκησε... Διότι δεν είναι δυνατόν χωρίς πειρασμούς να αποκτήσει ένας άνθρωπος σοφία στον πνευματικό πόλεμο, να γνωρίσει τον Ευεργέτη του, να αισθανθεί τον Θεό και να στερεωθεί μυστικά η πίστη του, παρά με τη δύναμη της εμπειρίας που έχει κερδίσει... Η θαυμαστή αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο δεν του γίνεται γνωστή παρά όταν βρίσκεται μέσα σε περιστάσεις που του στερούν την ελπίδα. Εδώ είναι που ο Θεός δείχνει τη δύναμή Του σώζοντάς τον. (Άγιος Ισαάκ ο Σύρος)

Μαρτύριο: Μαρτύρια σαν αυτά των νεοφανών και άλλων Αγίων δε συναντάμε στην εποχή μας. Η μαρτυρία όμως και η ομολογία της πίστης αφορούν τους χριστιανούς κάθε εποχής. Το μαρτύριο μπορεί να είναι εσωτερικό, αφανές και ο πειρασμός επίσης. Η αντίσταση στην αμαρτία όμως είναι το θέλημα του Θεού για κάθε άνθρωπο, κάθε εποχής, που αναζητά τη δικαίωση του Θεού, δηλαδή την ίδια την παρουσία Του, τη βίωση της αγάπης Του.

ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ & ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Για την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία υπάρχουν τα λεγόμενα επτά θανάσιμα αμαρτήματα. Αυτά είναι τα εξής:

Λαγνεία (*luxuria*) Λαιμαργία (*gula*) Απληστία (*avaritia*) Οκνηρία (*acedia*) Οργή (*ira*) Ζήλεια (*invidia*) Αλαζονεία (*superbia*). Το χειρότερο απ' όλα είναι η αλαζονεία. Για την Ορθόδοξη Εκκλησία αμαρτία είναι η αποτυχία του ανθρώπου να αγαπήσει το Θεό και τον συνάνθρωπο πιο πάνω από τον εαυτό του. Τα αμαρτήματα είναι συνέπειες αυτής της αποτυχίας. Αν ξεκινήσουμε από τον στόχο, που είναι η αγάπη προς το Θεό, τότε θα μπορέσουμε να πολεμήσουμε και τα παρακλάδια της αμαρτίας. Ο στόχος όμως δεν μπορεί να επιτευχθεί αυτόνομα, αλλά μόνο μέσα από τη ζωή της Εκκλησίας.

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CF%80%CF%84%CE%AC_%CE%B8%CE%B1%CE%BD%CE%AC%CF%83%CE%B9%CE%BC%CE%B1_%CE%B1%CE%BC%CE%B1%CF%81%CF%84%CE%AE%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1

Αυτά τα αμαρτήματα, αν και δεν είναι τα μόνα, γίνονται πειρασμοί στη ζωή των νέων.

Ειδικότερα:

Α. η λαγνεία είναι η επιθυμία των ανθρώπων να περνούνε καλά, να έχουν ελεύθερα σχέσεις με τους άλλους, ιδίως με το άλλο φύλο και να χρησιμοποιούν το σώμα τους όχι ως ναό του Αγίου Πνεύματος, αλλά για να δείχνουν την ομορφιά τους, την αποδοχή τους από τους άλλους και να κάνουν πράγματα τα οποία δεν τους τιμούν. Έχει να κάνει ακόμη και με την φιλοδοξία μας όχι να είμαστε πρώτοι γιατί έχουμε την ικανότητα αυτή, αλλά γιατί θέλουμε να δείξουμε πόσο σπουδαίοι είμαστε και να ταπεινώσουμε τους άλλους.

Β. η λαιμαργία έχει να κάνει όχι μόνο με την κατανάλωση φαγητών, αλλά με την κατανάλωση των αγαθών, ότι τα θέλω όλα δικά μου και δεν έχω μέτρο σε ό,τι κάνω. Όλο ζητώ να αγοράσω, να αποκτήσω, να μου ανήκουν

Γ. Η απληστία έχει να κάνει με την πλεονεξία, ότι δεν μοιράζομαι με κανέναν τίποτα, αλλά όλα τα θέλω για τον εαυτό μου.

Δ. Η οκνηρία είναι η τεμπελιά. Η τεμπελιά δεν έχει να κάνει μόνο με την πνευματική ζωή (δεν πάω εκκλησία, δεν προσεύχομαι, δεν νηστεύω, δεν κοινωνώ), αλλά έχει να κάνει και με την καθημερινότητά μας. Δεν διαβάζουμε, δεν αγαπούμε το σχολείο μας, βαριόμαστε μόνιμα.

Ε. Η οργή είναι ο θυμός που μας καταβάλλει όταν δε γίνεται το δικό μας και η διάθεσή μας να πατήσουμε τους άλλους προκειμένου εμείς να αναδειχθούμε. Είναι οι θυμός που μας κάνει να μην συγχωρούμε τους άλλους και να τους κρατάμε ό,τι μας έχουν κάνει.

ΣΤ. Η ζήλεια έχει να κάνει με την επιθυμία μας να αποκτήσουμε ό,τι έχει ο άλλος και με τη διάθεσή μας να μην χαιρόμαστε με την πρόδοό του. Ζηλεύουμε σημαίνει φθονούμε τη δόξα και τη χαρά του άλλου και χαιρόμαστε όταν παθαίνει κάτι κακό.

Ζ. Η αλαζονεία σημαίνει ότι είμαστε υπερήφανοι, εγωιστές και νομίζουμε ότι όλος ο κόσμος είναι κάτω από τα πόδια μας. Η αλαζονεία μας κάνει να μην βοηθούμε τους άλλους ή να κάνουμε ό,τι

κάνουμε για να δοξαστούμε. Όποιος είναι αντίθετος από εμάς, είναι εχθρός μας και προσπαθούμε να τον μειώσουμε.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Ο Πολιτισμός μας σήμερα θεωρεί τα επτά θανάσιμα αμαρτήματα ως δικαιώματα του ανθρώπου και μάλιστα του νέου!

Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας λέει ότι χρειάζεται να μάθουμε το ΟΧΙ σ' αυτές τις καταστάσεις. Όλη η πνευματική προσπάθεια της Εκκλησίας (νηστεία, προσευχή, μετάνοια, εκκλησιασμός, μελέτη του Λόγου του Θεού) σ' αυτό αποσκοπεί, στο να μάθουμε να αντιστεκόμαστε στους πειρασμούς! Αυτό μπορεί στη ζωή μας να φαίνεται δύσκολο. Έχουμε όμως τη βοήθεια του Θεού εκεί που εμείς δεν μπορούμε.

